

Hodnocení vedoucího bakalářské práce pro Matěje Bláhu

Matěj Bláha přišel do ateliéru Vizuální komunikace ze Střední školy aplikované kybernetiky v Hradci Králové. Ta ho v nejmenším nepřipravila (a ani nemohla připravit) na to, co ho čekalo v mém ateliéru.

Absence zadání a má neochota přistoupit na středoškolská témata, byla v prvních letech pro Matěje Bláhu opravdovou zkouškou. Do podobného stavu se dostane většina studentů, ale jen někteří situaci zvládnou. Matěj Bláha na začátku třetího ročníku tento přechod (od středoškolsky vedeného studenta k svébytnému adeptovi umění) absolvoval úspěšně. Jeho dnešní práce to dokládá.

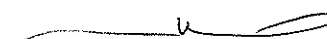
Vrátím-li se k jeho začátkům, nemohu nepřipomenout jeho tvrdohlavé setrvávání na tématech figury, portrétu a naivně vyvedených popisných zobrazeních. Proto jsem velmi rád, že mohu konstatovat změnu. Dnes se profiluje jako audiovizuální umělec, zacházející se současnými výrazovými prostředky, kladoucí důraz na geometrické vizuální formy a zapojení diváka. Matěj Bláha, jak ho znám, měl vždy potřebu hudební seberealizace. V posledních několika semestrech však přijal možnosti současných audiovizuálních nástrojů a v tom nejlepším možném vztahu je propojuje se svým vizuálním projevem.

K jeho předkládané bakalářské práci „Souřadnice XYZ“ lze říci, že její koncept (aplikace v mobilním telefonu snímající polohu, která následně generuje zvuk i obraz), byl od začátku tak jasný, že vyžadoval jen minimální zásahy. Na rozdíl od jiných jeho realizací stačilo být nablízku a zasahovat jen drobnými radami a poznámkami.

I když Matěj Bláha důsledně piloval formu celého audiovizuálního artefaktu, a ve svém konečném výrazu se přibližuje až performativnímu a pohybovému vyjádření, mám za to, že v tomto ohledu by ještě bylo co zlepšovat. Nezaznamenal jsem, že by si více všímal možností zakomponovat uživatele do „scény“. Divák zacházející s mobilním telefonem je bezesporu součástí díla a je možná škoda, že více nerozvinul vztah uživatele, zvuku a geometrického obrazu.

Zbývá ještě zmínit, že ve výsledné instalaci, která se překrývá s prací jeho kolegyně Martiny Machové, došlo k nebývale fungujícímu spojení, v němž je jedna práce podporována druhou a působí téměř nerozlučně.

Práci považuji za zdařilou a navrhuji ji hodnotit výborně.

doc. Stanislav Zippe

vedoucí bakalářské práce